

7. Incidències en la prestació del servei

Quan un operador hagi de resoldre una possible incidència en el seu servei que l'obligui a utilitzar un mitjà de transport de suport, ha d'organitzar l'operació considerant que els serveis extraordinaris que procedeixin s'han de prestar en condicions de dignitat i accessibilitat per als viatgers amb discapacitat, procurant en la mesura que sigui possible:

Vehicles accessibles de suport.

Mitjans per resoldre la transferència entre un possible vehicle avariats i el de suport.

Si s'escau, allotjament de suport accessible.

8. Dispositius d'alarma en el material mòbil

Els dispositius d'alarma d'ús públic en situacions d'emergència han de ser accessibles en qualsevol vehicle i, en la mesura que sigui possible, a les persones amb qualsevol discapacitat.

9. Tripulacions

Les empreses operadores que hagin de prestar atenció al passatge han d'establir processos de formació per a la tripulació a fi que puguin assistir i auxiliar els passatgers amb discapacitat, sigui quina sigui la situació.

10. Places reservades

En tots els mitjans de transport públic en què sigui factible hi ha d'haver places d'ocupació preferent per a persones amb discapacitat, amb les característiques que els manuals tècnics de cadascun d'ells estableixin.

S'han d'oferir places d'ocupació preferent a totes les classes. En el cas que una forma de transport només disposi de places d'ocupació preferent en classes superior (preferent, club, etc.), el viatger amb discapacitat ha de tenir dret a utilitzar-les abonant només el preu del bitllet de classe inferior (turista, etc.).

Condicions d'atenció al viatger

En els diferents serveis de transport s'ha de disposar, segons el que estableixen el present Reial decret i els corresponents annexos, dels equips i dispositius que assegurin el viatge i l'assistència a les persones amb discapacitat en condicions de dignitat, així com de comoditat i seguretat raonables, i s'ha d'evitar la utilització, excepte en circumstàncies excepcionals, de mitjans improvisats com ara trasllat «a pols» dels viatgers amb necessitats intenses de suport (usuaris de cadires de rodes, etc.).

CAP DE L'ESTAT

20910 LLEI 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social. («BOE» 291, de 5-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

En l'Acord sobre mesures en matèria de Seguretat Social, subscrit el 13 de juliol de 2006 pel Govern, la Unió General de Treballadors, la Confederació Sindical de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials i la Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa, que, al seu torn, té l'origen en la Declaració per al Diàleg Social signada pels mateixos interlocutors el 8 de juliol de 2004, s'hi inclouen una sèrie de compromisos que impliquen modificacions en normes amb rang de Llei.

Prement com a referència les prioritats marcades pel Pacte de Toledo en la seva renovació parlamentària de 2003, es reafirma la necessitat de mantenir i reforçar determinats principis bàsics en els quals s'assenta el sistema de la Seguretat Social com a objectiu per garantir l'eficàcia d'aquest i el perfeccionament dels nivells de benestar del conjunt dels ciutadans. Així, s'avança en la plasmació del principi de solidaritat i garantia de suficiència mitjançant la gradual millora i extensió de la intensitat protectora, així com en el reforçament de la unitat de caixa. També s'intensifica la contributivitat del sistema, avançant en una proporcionalitat més alta entre les cotitzacions realitzades i les prestacions obtingudes, i al mateix temps s'eviten situacions de falta d'equitat en el reconeixement d'aquestes últimes. Així mateix, es progressa en el camí ja iniciat d'afavorir la prolongació voluntària de la vida laboral més enllà de l'edat legal de jubilació, sense oblidar tampoc la necessitat de pal·liar les conseqüències negatives experimentades pels treballadors de més edat expulsats prematurament del mercat laboral. Finalment, també s'ha de destacar el propòsit de modernització del sistema en abordar les situacions creades per les noves realitats familiars. Tot això en el context de les exigències que deriven de la situació sociodemogràfica, de la qual destaquen circumstàncies com ara l'envelliment de la població, la incorporació creixent de les dones al mercat de treball i el fenomen de la immigració, així com dels criteris harmonitzadors cap als quals s'apunta en l'àmbit de la Unió Europea, amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat financera del sistema de pensions.

La finalitat d'aquesta Llei la constitueix la necessitat de donar el suport normatiu adequat a bona part dels compromisos relatius a acció protectora inclosos en l'Acord esmentat i que afecten, substancialment, incapacitat temporal, incapacitat permanent, jubilació i supervivència.

En matèria d'incapacitat temporal, i als efectes de coordinar les actuacions dels Serveis de Salut i de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i evitar la inseguretat jurídica que provoca la disparitat de diagnòstics d'una instància i l'altra, s'estableix un procediment mitjançant el qual l'interessat pugui expressar la disconformitat davant la inspecció mèdica respecte a l'alta mèdica formulada per l'entitat gestora, i es determinen els terminis concrets en què s'han de pronunciar les parts implicades i els criteris que s'han de seguir en cas de discrepància, garantint en tot cas la continuïtat de la protecció de l'interessat fins a la resolució administrativa final que culmini el procediment. D'altra banda, en els casos d'esgotament del període màxim de durada de la incapacitat temporal, la situació d'incapacitat permanent revisable en el termini de sis mesos, que en l'actualitat es genera, se substitueix per una nova situació en què la qualificació de la incapacitat permanent s'endarrereix pel període necessari, fins a un màxim de vint-i-quatre mesos, i es prorroguen fins a aquest moment els efectes de la incapacitat temporal.

Amb relació a la incapacitat permanent, d'una banda es flexibilitza el període mínim de cotització exigida als treballadors més joves. D'altra banda, es modi-

fica la forma de càlcul de l'import de les pensions d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna, per aproximar-la a l'establerta per a la pensió de jubilació, i també la del complement de gran invalidesa, que es desvincula de l'import de la pensió d'incapacitat permanent absoluta.

Pel que fa a la jubilació, i amb la finalitat d'incrementar la correlació entre cotitzacions i prestacions, s'estableix que, per acreditar el període mínim de cotització actualment exigida per accedir al dret a la pensió, es computen únicament els dies efectius de cotització i no els corresponents a les pagues extraordinàries. Respecte a l'edat de jubilació es preveu la possibilitat d'aplicar coeficients reductors en relació amb noves categories de treballadors, amb la realització prèvia dels corresponents estudis de tot ordre, amb modificació de les cotitzacions, i sense que l'edat d'accés a la jubilació es pugui situar en menys de 52 anys. En relació amb els qui prolonguin voluntàriament la vida laboral més enllà de l'edat ordinària de jubilació s'estableix la percepció d'una quantitat a un tant alçat, quan el pensionista tingui dret a la pensió màxima, o d'un percentatge addicional sobre la base reguladora de la pensió, quan no arribi a l'esmentada quantia màxima. Es preveuen mesures de millora de les pensions dels qui les van causar anticipadament com a conseqüència d'un acomiadament abans de l'1 de gener de 2002, així com la consideració com a involuntària de l'extinció de la relació laboral quan aquesta es produeixi en el marc d'expedients de regulació d'ocupació.

Respecte a la modalitat de jubilació parcial se supe-dita l'accés a aquesta, com a regla general, al compliment de 61 anys d'edat, que el treballador tingui una antiguitat de 6 anys a l'empresa i que acrediti un període de cotització de 30 anys, i això amb la finalitat de garantir que aquesta classe de jubilació s'avingui més als objectius que es pretenen obtenir. S'estableixen, així mateix, ajustos en els percentatges de reducció màxima i mínima de la jornada habitual de treball del treballador que passa a la jubilació parcial, així com la necessitat que la base de cotització del treballador rellevista no pot ser inferior al 65 per cent d'aquella per la qual cotitzava el treballador que passa a la jubilació parcial.

En matèria de supervivència, les novetats més grans concerneixen la pensió de viduïtat i, dins d'aquesta, el seu atorgament en els casos de parelles de fet que, a més dels requisits actualment establerts per a les situacions de matrimoni, acreditin una convivència estable i notòria durant almenys cinc anys, així com dependència econòmica del convivent supervivent en un percentatge variable en funció de l'existència o no de fills comuns amb dret a pensió d'orfandat. També s'introdueixen modificacions en les condicions d'accés a la pensió de viduïtat en cas de matrimoni. En els casos excepcionals en què la mort del causant estigui ocasionada per una malaltia comuna i no hi hagi fills comuns, s'exigeix un període reduït de convivència matrimonial i, si no s'acredita, es concedeix una prestació temporal de viduïtat. L'accés a la pensió de viduïtat de les persones separades judicialment o divorciades queda condicionat a l'extinció per la mort del causant de la pensió compensatòria a què es refereix l'article 97 del Codi civil. Si, havent-hi divorci, hi ha concurrència de beneficiaris amb dret a pensió, es garanteix el 40 per cent de la base reguladora a favor del cònjuge supervivent o de qui, sense ser cònjuge, conviski amb el causant i compleixi els requisits establerts. Així mateix, es preveu la possibilitat que la suma de les pensions d'orfandat i de viduïtat pugui excedir l'import de la base reguladora del causant quan el percentatge aplicable per al càlcul de la pensió de viduïtat sigui del 70 per cent, amb la finalitat que l'aplicació d'aquest últim no vagi en detriment de la quantia de les pensions d'orfandat. Finalment, l'equipa-

ració de les parelles de fet a les matrimonials porta a estendre el tractament seguit per a la viduïtat també respecte a l'auxili per defunció i a les indemnitzacions a un tant alçat en cas de mort derivada d'accident de treball o malaltia professional. L'absència d'una regulació jurídica de caràcter general respecte a les parelles de fet fa imprescindible delimitar, si bé exclusivament als efectes de l'acció protectora de la Seguretat Social, els perfils identificatius d'aquesta situació, intentant amb això una aproximació, en la mesura que sigui possible, a la institució matrimonial. No obstant això, tenint en compte la impossibilitat d'aconseguir el ple equiparament entre les parelles matrimonials i les de fet, es fa inviable la plena igualació en el règim jurídic de les prestacions de viduïtat.

En últim terme, s'introdueixen així mateix altres modificacions que afecten la concatenació de les prestacions d'incapacitat temporal i de desocupació, perquè quan aquella derivi d'una contingència professional, i durant la seva percepció s'extingeixi el contracte de treball, l'interessat segueixi percebent-la fins a l'alta mèdica sense consumir període de prestació per desocupació si després pot passar a aquesta situació; la cotització a favor dels perceptors de subsidi per desocupació més grans de 52 anys per la contingència de jubilació, que es realitza sobre una base més alta; i el futur establiment de complements per mínims a favor dels pensionistes d'incapacitat permanent total qualificada menors de 60 anys.

Article 1. *Incapacitat temporal.*

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. L'apartat 1 de l'article 128 queda redactat de la manera següent:

«1. Tenen la consideració de situacions determinants d'incapacitat temporal:

a) Les degudes a malaltia comuna o professional i a accident, sigui o no de treball, mentre el treballador rebi assistència sanitària de la Seguretat Social i estigui impedit per treballar, amb una durada màxima de dotze mesos, prorrogables per sis més quan es presumeixi que durant aquest temps el treballador pot ser donat d'alta mèdica per curació.

Esgotat el termini de durada de dotze mesos previst en el paràgraf anterior, l'Institut Nacional de la Seguretat Social, a través dels òrgans competents per avaluar, qualificar i revisar la incapacitat permanent del treballador, és l'únic competent per reconèixer la situació de prorroga expressa amb un límit de sis mesos més, sigui per determinar la iniciació d'un expedient d'incapacitat permanent, o per emetre l'alta mèdica, als efectes que preveuen els paràgrafs següents. De la mateixa manera, l'Institut Nacional de la Seguretat Social és l'únic competent per emetre una nova baixa mèdica en la situació d'incapacitat temporal quan aquella es produeixi en un termini de sis mesos posterior a l'abans esmentada alta mèdica per la mateixa patologia o similar, amb els efectes que preveuen els paràgrafs següents.

En els casos d'alta mèdica a què es refereix el paràgraf anterior, davant de la resolució dictada l'interessat, en el termini màxim de quatre dies naturals, pot manifestar la seva disconformitat a la inspecció mèdica del servei públic de salut, la qual, si discrepa del criteri de l'entitat gestora, té la facultat de proposar, en el termini màxim de set dies

naturals, la reconsideració de la decisió d'aquella, especificant les raons i el fonament de la seva discrepància.

Si la inspecció mèdica es pronuncia i confirma la decisió de l'entitat gestora o si no es produeix cap pronunciament en el termini dels onze dies naturals següents a la data de la resolució, adquireix plens efectes l'esmentada alta mèdica. Durant el període de temps transcorregut entre la data de l'alta mèdica i la data en què adquireixi plens efectes es considera prorrogada la situació d'incapacitat temporal.

Si, en l'esmentat termini màxim, la inspecció mèdica manifesta la seva discrepància amb la resolució de l'entitat gestora, aquesta s'ha de pronunciar expressament en el transcurs dels set dies naturals següents, notificant la corresponent resolució a l'interessat, que també ha de ser comunicada a la inspecció mèdica. Si l'entitat gestora, en funció de la proposta formulada, reconsidera l'alta mèdica, s'ha de reconèixer a l'interessat la pròrroga de la seva situació d'incapacitat temporal a tots els efectes. Si, per contra, l'entitat gestora es reafirma en la seva decisió, per a la qual cosa ha d'aportar les proves complementàries que la fonamentin, només s'ha de prorrogar la situació d'incapacitat temporal fins a la data de l'última resolució.

En el desplegament reglamentari d'aquest article, s'ha de regular la forma d'efectuar les comunicacions que s'hi preveuen, així com l'obligació de posar en coneixement de les empreses les decisions que s'adoptin i que les afectin.

b) Els períodes d'observació per malaltia professional en què es prescriu la baixa en el treball durant aquests, amb una durada màxima de sis mesos, prorrogables per sis més quan es consideri necessari per a l'estudi i diagnòstic de la malaltia.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 131 bis queda redactat en els termes següents:

«2. Quan la situació d'incapacitat temporal s'extingeixi pel transcurs del termini de divuit mesos que fixa el paràgraf primer de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 128, s'ha d'examinar necessàriament, en el termini màxim de tres mesos, l'estat de l'incapacitat als efectes de la seva qualificació, en el grau d'incapacitat permanent que correspongui.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en els casos en què, continuant la necessitat de tractament mèdic per l'expectativa de recuperació o la millora de l'estat del treballador, amb vista a la seva reincorporació laboral, la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar la qualificació, aquesta es pot endarrerir pel període necessari, que en cap cas pot excedir els vint-i-quatre mesos següents a la data en què s'hagi iniciat la incapacitat temporal.

Durant els períodes que preveu aquest apartat no subsisteix l'obligació de cotitzar.»

Article 2. Incapacitat permanent.

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. L'apartat 2 de l'article 138 queda redactat de la manera següent:

«2. En el cas de pensions per incapacitat permanent, el període mínim de cotització exigible és:

a) Si el subjecte causant té menys de trenta-un anys d'edat, la tercera part del temps transcorregut

entre la data en què va complir els setze anys i la del fet causant de la pensió.

b) Si el causant té complerts trenta-un anys d'edat, la quarta part del temps transcorregut entre la data en què hagi complert els vint anys i el dia en què s'hagi produït el fet causant, amb un mínim, en tot cas, de cinc anys. En aquest supòsit, almenys la cinquena part del període de cotització exigible ha d'estar compresa dins dels deu anys immediatament anteriors al fet causant.

En els casos en què s'accedeixi a la pensió d'incapacitat permanent des d'una situació d'alta o assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període dels deu anys, dins dels quals hagi d'estar comprès, almenys, la cinquena part del període de cotització exigible, es computa, cap enrere, des de la data en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En els casos a què es refereix el paràgraf anterior, i respecte de la determinació de la base reguladora de la pensió, s'aplica el que estableixen, respectivament, els apartats 1, 2 i 4 de l'article 140.

En el cas d'incapacitat permanent parcial per a la professió habitual, el període mínim de cotització exigible és de mil vuit-cents dies, que han d'estar compresos en els deu anys immediatament anteriors a la data en què s'hagi extingit la incapacitat temporal de la qual derivi la incapacitat permanent.»

Dos. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat 2 de l'article 139 amb la redacció següent:

«La quantia de la pensió d'incapacitat permanent total derivada de malaltia comuna no pot resultar inferior al 55 per cent de la base mínima de cotització per a més grans de divuit anys, en termes anuals, vigent en cada moment.»

Tres. Els apartats 4 i 5 de l'article 139 queden redactats de la manera següent:

«4. Si el treballador és qualificat de gran invàlid, té dret a una pensió vitalícia segons el que estableixen els apartats anteriors, i se n'incrementa la quantia amb un complement, destinat a fer que l'invàlid pugui remunerar la persona que l'atengui. L'import del complement és equivalent al resultat de sumar el 45 per cent de la base mínima de cotització vigent en el moment del fet causant i el 30 per cent de l'última base de cotització del treballador corresponent a la contingència de la qual derivi la situació d'incapacitat permanent. En cap cas el complement assenyalat pot tenir un import inferior al 45 per cent de la pensió percebuda, sense el complement, pel treballador.

5. En els casos en què el treballador, amb seixanta-cinc anys o més, accedeixi a la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes, perquè no reuneix els requisits per al reconeixement del dret a pensió de jubilació, la quantia de la pensió d'incapacitat permanent és equivalent al resultat d'aplicar a la corresponent base reguladora el percentatge que correspongui al període mínim de cotització que estigui establert, en cada moment, per a l'accés a la pensió de jubilació. Quan la incapacitat permanent derivi de malaltia comuna, es considera com a base reguladora el resultat d'aplicar únicament el que estableix la norma a) de l'apartat 1 de l'article 140.»

Quatre. Els apartats 1 i 3 de l'article 140 queden redactats de la manera següent:

«1. La base reguladora de les pensions d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna es determina de conformitat amb les normes següents:

a) S'ha de trobar el quocient que resulti de dividir per 112 les bases de cotització de l'interessat durant els 96 mesos immediatament anteriors a aquell en què es produeixi el fet causant.

El còmput de les bases esmentades es realitza d'acord amb les regles següents, de les quals és expressió matemàtica la fórmula que figura al final.

1a Les bases corresponents als vint-i-quatre mesos anteriors a aquell en què es produeixi el fet causant es computen en el seu valor nominal.

2a Les restants bases de cotització s'han d'actualitzar d'acord amb l'evolució que hagi experimentat l'índex de preus al consum des dels mesos a què aquelles corresponguin fins al mes immediatament anterior a aquell en què s'iniciï el període de bases no actualitzables a què es refereix la regla anterior,

$$B_r = \frac{\sum_{i=1}^{24} B_i + \sum_{i=25}^{96} B_i \frac{I_{25}}{I_i}}{112}$$

en què:

Br = Base reguladora.

Bi = Base de cotització del mes i-èsim anterior al del fet causant.

li = índex general de preus al consum del mes i-èsim anterior al del fet causant.

en què i = 1, 2, ..., 96.

b) Al resultat obtingut per raó del que estableix la norma anterior, s'hi ha d'aplicar el percentatge que correspongui en funció dels anys de cotització, segons l'escala que preveu l'apartat 1 de l'article 163, i a aquest efecte es consideren cotitzats els anys que li restin a l'interessat, en la data del fet causant, per complir l'edat de 65 anys. En el cas que no s'arribi als 15 anys de cotització, el percentatge aplicable és del 50 per cent.

L'import resultant constitueix la base reguladora a la qual, per obtenir la quantia de la pensió que correspongui, s'ha d'aplicar el percentatge previst per al grau d'incapacitat reconegut.»

«3. Respecte a les pensions d'incapacitat absoluta o gran invalidesa derivades d'accident no laboral a què es refereix l'apartat 3 de l'article 138, per al còmput de la seva base reguladora, s'apliquen les regles que preveu la norma a) de l'apartat 1 del present article.»

Cinc. S'incorpora una nova disposició transitòria, la setzena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria setzena. *Base reguladora de la pensió d'incapacitat permanent que provingui d'incapacitat temporal.*

Per a la determinació de la quantia de les pensions d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna i que provingui d'un procés d'incapacitat temporal que s'hagi iniciat amb anterioritat a la data d'entrada en vigor de la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social, són aplicables les normes vigents abans de la indicada data.»

Article 3. Jubilació.

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 161 queda redactada de la manera següent:

«b) Tenir cobert un període mínim de cotització de quinze anys, dels quals almenys dos han d'estar compresos dins dels quinze anys immediatament

anteriors al moment de causar el dret. A efectes del còmput dels anys cotitzats no es té en compte la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries.

En els casos en què s'accedeixi a la pensió de jubilació des d'una situació d'alta o assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període de dos anys a què es refereix el paràgraf anterior ha d'estar comprès dins dels quinze anys anteriors a la data en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En els casos a què es refereix el paràgraf anterior, i respecte de la determinació de la base reguladora de la pensió, s'aplica el que estableix l'apartat 1 de l'article 162.»

Dos. Se suprimeixen els apartats 2 i 3 de l'article 161, i els seus actuals apartats 4, 5 i 6 passen a ser, respectivament, els apartats 2, 3 i 4.

Tres. S'incorpora un nou article 161 bis amb la redacció següent:

«Article 161 bis. *Jubilació anticipada.*

1. L'edat mínima a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article anterior pot ser rebaixada per un reial decret, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, en els grups o activitats professionals en què els treballs siguin de naturalesa excepcionalment penosa, tòxica, perillosa o insalubre, i acusin elevats índexs de morbiditat o mortalitat, sempre que els treballadors afectats acreditin en la respectiva professió o treball el mínim d'activitat que s'estableixi.

De la mateixa manera, l'edat mínima a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article anterior es pot reduir en el cas de persones amb discapacitat en un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent en els termes continguts en el corresponent reial decret acordat a proposta del ministre de Treball i Afers Socials o també en un grau de discapacitat igual o superior al 45 per cent, sempre que, en aquest últim cas, es tracti de discapacitats determinades per reglament en què concorrin evidències que determinen de forma generalitzada i apreciable una reducció de l'esperança de vida d'aquestes persones.

L'aplicació dels corresponents coeficients reductors de l'edat en cap cas dona ocasió que l'interessat pugui accedir a la pensió de jubilació amb una edat inferior a la de 52 anys.

Els coeficients reductors de l'edat de jubilació no s'han de tenir en compte, en cap cas, als efectes d'acreditar l'exigida per accedir a la jubilació parcial, als beneficis establerts a l'apartat 2 de l'article 163, a la jubilació regulada a la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera i a qualsevol altra modalitat de jubilació anticipada.

2. Poden accedir a la jubilació anticipada els treballadors que reuneixin els requisits següents:

a) Tenir complerts els seixanta-un anys d'edat, sense que a aquests efectes siguin aplicables els coeficients reductors a què es refereix l'apartat anterior.

b) Estar inscrits a les oficines d'ocupació com a demandants de feina durant un termini, almenys, de sis mesos immediatament anteriors a la data de sol·licitud de la jubilació.

c) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de trenta anys, sense que, a aquests efectes, es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries. A aquests efectes exclusius, es computa com a cotitzat a la Seguretat Social el període de prestació del servei militar obligatori o de la

prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

d) Que el cessament en la feina, com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, no s'hagi produït per causa imputable a la lliure voluntat del treballador. A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la seva relació laboral i no havent-hi raó objectiva que la impedeixi, decideix posar-hi fi. Es considera, en tot cas, que el cessament de la relació laboral s'ha produït de forma involuntària quan l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'article 208.1.1.

Els requisits que exigeixen els apartats b) i d) no són exigibles en els casos en què l'empresari, en virtut d'obligació adquirida mitjançant acord col·lectiu o contracte individual de prejubilació, hagi abonat al treballador després de l'extinció del contracte de treball, i en els dos anys immediatament anteriors a la sol·licitud de jubilació anticipada, una quantitat que, en còmput global, representi un import mensual no inferior al resultat de sumar la quantitat que li hagués correspost en concepte de prestació per desocupació i la quota que hagués abonat o, si s'escau, la quota de més quantia que hagués pogut abonar en concepte de conveni especial amb la Seguretat Social.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest apartat, la pensió ha de ser objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir els seixanta-cinc anys, dels coeficients següents:

- 1r Entre trenta i trenta-quatre anys de cotització acreditats: 7,5 per cent.
- 2n Entre trenta-cinc i trenta-set anys de cotització acreditats: 7 per cent.
- 3r Entre trenta-vuit i trenta-nou anys de cotització acreditats: 6,5 per cent.
- 4t Amb quaranta o més anys de cotització acreditats: 6 per cent.

Per al còmput dels anys de cotització s'agafen anys complets, i no s'equipara a un any la fracció.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 163 en els termes següents:

«2. Quan s'accedeixi a la pensió de jubilació a una edat superior als 65 anys, sempre que en complir aquesta edat s'hagi reunit el període mínim de cotització que estableix l'article 161.1.b), s'ha de reconèixer a l'interessat un percentatge addicional consistent en un 2 per cent per cada any complet transcorregut entre la data en què va complir l'edat esmentada i la del fet causant de la pensió. El percentatge s'eleva al 3 per cent quan l'interessat hagi acreditat almenys quaranta anys de cotització en complir-ne 65.

El percentatge addicional obtingut segons el que estableix el paràgraf anterior s'ha de sumar al que amb caràcter general correspongui a l'interessat d'acord amb l'apartat 1, i s'ha d'aplicar el percentatge resultant a la respectiva base reguladora als efectes de determinar la quantia de la pensió, que no pot ser superior en cap cas al límit que estableix l'article 47.

En el cas que la quantia de la pensió reconeguda arribi al límit indicat sense aplicar el percentatge addicional o aplicant-lo només parcialment, l'interessat té dret, a més, a percebre anualment una quantitat l'import de la qual s'obté aplicant a l'import de l'esmentat límit vigent en cada moment el

percentatge addicional no utilitzat per determinar la quantia de la pensió, arrodonit a la unitat més pròxima per excés. La quantitat es merita per mesos vençuts i s'abona en catorze pagues, i la suma del seu import i el de la pensió o pensions que tingui reconegudes l'interessat, en còmput anual, no pot superar la quantia del límit màxim de la base de cotització vigent en cada moment, també en còmput anual.

El benefici que estableix aquest apartat no és aplicable en els casos de jubilació parcial ni de la jubilació flexible a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 165».

Cinc. Es fa una nova redacció de la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera, en els termes següents:

«2n Els qui tenien la condició de mutualista l'1 de gener de 1967 poden causar el dret a la pensió de jubilació a partir dels seixanta anys. En aquest cas, la quantia de la pensió es redueix en un 8 per cent per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir l'edat que fixa l'apartat 1.a) de l'article 161.

En els casos de treballadors que, complint els requisits que assenyalen l'apartat anterior, i acreditant trenta o més anys de cotització, sol·licitin la jubilació anticipada derivada del cessament en la feina com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, en virtut de causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, el percentatge de reducció de la quantia de la pensió a què es refereix el paràgraf anterior, en funció dels anys de cotització acreditats, és el següent:

- 1r Entre trenta i trenta-quatre anys acreditats de cotització: 7,5 per cent.
- 2n Entre trenta-cinc i trenta-set anys acreditats de cotització: 7 per cent.
- 3r Entre trenta-vuit i trenta-nou anys acreditats de cotització: 6,5 per cent.
- 4t Amb quaranta o més anys acreditats de cotització: 6 per cent.

A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la relació laboral i no havent-hi cap raó objectiva que la impedeixi, decideixi posar-hi fi. Es considera, en tot cas, que el cessament en la relació laboral s'ha produït de forma involuntària quan l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'article 208.1.1.

Així mateix, per al còmput dels anys de cotització s'agafen anys complets, i no s'equipara a un any la fracció.

Es faculta el Govern per al desplegament reglamentari dels supòsits que preveuen els paràgrafs anteriors de la present regla 2a, que per raó del caràcter voluntari o forçós de l'accés a la jubilació pot adequar les condicions assenyalades per a aquests.»

Sis. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria quarta, en els termes següents:

«Disposició transitòria quarta. *Aplicació gradual del període mínim de cotització per a l'accés a la pensió de jubilació.*

El període mínim de cotització que estableix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 161 s'aplica de forma gradual, per períodes de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor de la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social, de la manera següent:

Durant els sis primers mesos s'exigeixen 4.700 dies.

Durant el segon semestre s'exigeixen 4.777 dies.

Durant el tercer semestre s'exigeixen 4.854 dies.

Durant el quart semestre s'exigeixen 4.931 dies.

Durant el cinquè semestre s'exigeixen 5.008 dies.

Durant el sisè semestre s'exigeixen 5.085 dies.

Durant el setè semestre s'exigeixen 5.162 dies.

Durant el vuitè semestre s'exigeixen 5.239 dies.

Durant el novè semestre s'exigeixen 5.316 dies.

Durant el desè semestre s'exigeixen 5.393 dies.

A partir del sisè any s'exigeixen 5.475 dies.

No obstant això, en el cas dels treballadors que durant tot l'any immediatament anterior a la data del fet causant hagin estat contractats a temps parcial, el període transitori que preveu el paràgraf anterior s'incrementa en proporció inversa al percentatge de jornada realitzada en el període esmentat. A aquests efectes, el nombre de dies en què s'ha d'incrementar, en cada cas, el període mínim de cotització exigida en la data d'entrada en vigor de la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social, s'ha de reajustar per períodes semestrals en funció de l'ampliació del període transitori.»

Article 4. Jubilació parcial.

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Els apartats 1 i 2 de l'article 166 queden redactats de la manera següent:

«1. Els treballadors que hagin complert 65 anys d'edat i reuneixin els requisits per causar dret a la pensió de jubilació, sempre que es produeixi una reducció de la seva jornada de treball compresa entre un mínim d'un 25 per cent i un màxim d'un 75 per cent, poden accedir a la jubilació parcial sense necessitat de la celebració simultània d'un contracte de relleu. Els percentatges indicats s'entenen referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

2. Així mateix, sempre que amb caràcter simultani se celebri un contracte de relleu en els termes que preveu l'article 12.7 de l'Estatut dels treballadors, els treballadors a temps complet poden accedir a la jubilació parcial quan reuneixin els requisits següents:

a) Haver complert l'edat de 61 anys, o de 60 si es tracta dels treballadors a què es refereix la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera; a aquests efectes, no es tenen en compte les bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables a l'interessat.

b) Acreditar un període d'antiguitat a l'empresa, almenys, de 6 anys immediatament anteriors a la data de la jubilació parcial. A aquest efecte es computa l'antiguitat acreditada a l'empresa anterior si hi ha intervingut una successió d'empresa en els termes que preveu l'article 44 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o en empreses pertanyents al mateix grup.

c) Que la reducció de la seva jornada de treball estigui compresa entre un mínim d'un 25 per cent i un màxim del 75 per cent, o del 85 per cent per als supòsits en què el treballador rellevista sigui contractat a jornada completa mitjançant un contracte de durada indefinida i s'acreditin, en el moment del

fet causant, sis anys d'antiguitat a l'empresa i 30 anys de cotització a la Seguretat Social, computats tots dos en els termes previstos en les lletres b) i d). Aquests percentatges s'entenen referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

d) Acreditar un període previ de cotització de 30 anys, sense que, a aquests efectes, es tingui en compte la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries.

e) Que, en els supòsits en què, a causa dels requeriments específics del treball realitzat pel jubilat parcial, el lloc de treball d'aquest no pugui ser el mateix o un de similar que el que hagi de desenvolupar el treballador rellevista, hi hagi una correspondència entre les bases de cotització de tots dos, de manera que la corresponent al treballador rellevista no pot ser inferior al 65 per cent de la base per la qual cotitzava el treballador que accedeix a la jubilació parcial. Per reglament s'han de desplegar els requeriments específics del treball per considerar que el lloc de treball del treballador rellevista no pugui ser el mateix o un de similar al que desenvolupava el jubilat parcial.

f) Els contractes de relleu que s'estableixin com a conseqüència d'una jubilació parcial han de tenir, com a mínim, una durada igual al temps que li falti al treballador substituït per arribar a l'edat de seixanta-cinc anys.»

Dos. S'incorpora una nova disposició transitòria, la dissetena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dissetena. *Normes transitòries sobre jubilació parcial.*

1. L'exigència del requisit de 61 anys d'edat a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 166 s'ha de portar a terme de forma gradual, en funció dels anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social, de la manera següent:

Durant el primer any, 60 anys.

Durant el segon any, 60 anys i 2 mesos.

Durant el tercer any, 60 anys i 4 mesos.

Durant el quart any, 60 anys i 6 mesos.

Durant el cinquè any, 60 anys i 8 mesos.

Durant el sisè any, 60 anys i 10 mesos.

A partir del setè any, 61 anys.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, si en el moment del fet causant s'acrediten sis anys d'antiguitat a l'empresa i 30 anys de cotització a la Seguretat Social, computats tots dos en els termes que preveuen les lletres b) i d) de l'article 166.2, es pot accedir, fins al 31 de desembre de 2012, a la jubilació parcial a partir dels 60 anys d'edat i amb una reducció màxima del 85 per cent de la jornada, a condició que el treballador rellevista sigui contractat a jornada completa mitjançant un contracte de durada indefinida.

2. El requisit de 6 anys d'antiguitat mínima a què es refereix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 166 s'ha d'exigir de forma gradual, en funció dels anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social, en els termes següents:

Durant el primer any, 2 anys.

Durant el segon any, 3 anys.

Durant el tercer any, 4 anys.

Durant el quart any, 5 anys.

A partir del cinquè any, 6 anys.

3. El límit de la reducció màxima de jornada del 75 per cent a què es refereix la lletra c) de l'apartat 2

de l'article 166 s'ha d'implantar de forma gradual, en funció dels anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social, de la manera següent:

- Durant el primer any, el 85 per cent.
- Durant el segon any, el 82 per cent.
- Durant el tercer any, el 80 per cent.
- Durant el quart any, el 78 per cent.
- A partir del cinquè any, el 75 per cent.

4. El període de 30 anys de cotització que estableix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 166 s'ha d'exigir de forma gradual, en funció dels anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social, de la manera següent:

- Durant el primer any, 18 anys.
- Durant el segon any, 21 anys.
- Durant el tercer any, 24 anys.
- Durant el quart any, 27 anys.
- A partir del cinquè any, 30 anys.

5. El règim jurídic de la jubilació parcial vigent en la data d'entrada en vigor de la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social es pot seguir aplicant als treballadors afectats pels compromisos adoptats amb anterioritat a aquesta data, mitjançant convenis i acords col·lectius. La normativa esmentada regeix, en aquests supòsits, fins que finalitzi la vigència dels dits compromisos i, com a màxim, fins al 31 de desembre de 2009.»

Article 5. Mort i supervivència.

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. L'apartat 1 de l'article 171 queda redactat de la manera següent:

«1. En cas de mort, sigui quina sigui la causa, s'han d'atorgar, segons els supòsits, alguna o algunes de les prestacions següents:

- a) Un auxili per defunció.
- b) Una pensió vitalícia de viduïtat.
- c) Una prestació temporal de viduïtat.
- d) Una pensió d'orfanat.
- e) Una pensió vitalícia o, si s'escau, subsidi temporal a favor de familiars.»

Dos. L'article 173 queda redactat de la manera següent:

«Article 173. *Auxili per defunció.*

La mort del causant dona dret a la percepció immediata d'un auxili per defunció per fer front a les despeses de sepeli a qui les hagi suportat. Es presumeix, llevat que hi hagi una prova en contra, que les despeses han estat satisfetes per aquest ordre: pel cònjuge supervivent, el supervivent d'una parella de fet en els termes que regula l'apartat 3 de l'article 174, fills i parents del mort que convivia amb ell habitualment.»

Tres. L'article 174 queda redactat de la manera següent:

«Article 174. *Pensió de viduïtat.*

1. Té dret a la pensió de viduïtat, amb caràcter vitalici, llevat que es produeixi alguna de les causes d'extinció que s'estableixin legalment o per reglament, el cònjuge supervivent quan, en el moment de morir el seu cònjuge, aquest, si en morir estava

en alta o en situació assimilada a la d'alta, havia completat un període de cotització de cinc-cents dies, dins d'un període ininterromput de cinc anys immediatament anteriors a la data del fet causant de la pensió. En els casos en què aquella es causi des d'una situació d'alta o d'assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període de cotització de cinc-cents dies ha d'estar comprès dins d'un període ininterromput de cinc anys immediatament anteriors a la data en què va cessar l'obligació de cotitzar. En qualsevol cas, si la causa de la mort és un accident, sigui o no de treball, o una malaltia professional, no s'exigeix cap període previ de cotització.

També té dret a la pensió de viduïtat el cònjuge supervivent encara que el causant, a la data de mort, no estigués en alta o en situació assimilada a la d'alta, sempre que hagués completat un període mínim de cotització de quinze anys.

En els casos excepcionals en què la mort del causant derivi de malaltia comuna, no sobrevinguda després del vincle conjugal, es requereix, a més, que el matrimoni s'hagi celebrat amb un any d'antelació com a mínim a la data de la mort o, alternativament, l'existència de fills comuns. No s'exigeix aquesta durada del vincle matrimonial quan en la data de celebració s'acrediti un període de convivència amb el causant, en els termes establerts en el paràgraf quart de l'apartat 3, que, sumat al de durada del matrimoni, hagi superat els dos anys.

2. En els casos de separació o divorci, el dret a la pensió de viduïtat correspon a qui, reunint els requisits que en cada cas exigeix l'apartat anterior, sigui o hagi estat cònjuge legítim, en aquest últim cas sempre que no hagi contret noves núpcies o hagi constituït una parella de fet en els termes a què es refereix l'apartat següent. El dret a pensió de viduïtat de les persones divorciades o separades judicialment queda condicionat, en tot cas, al fet que, sent creditors de la pensió compensatòria a què es refereix l'article 97 del Codi civil, aquesta quedi extingida per la mort del causant.

Si, havent intervingut divorci, es produeix una concurrència de beneficiaris amb dret a pensió, aquesta ha de ser reconeguda en una quantia proporcional al temps que ha viscut cadascun d'ells amb el causant, i s'ha de garantir, en tot cas, el 40 per cent a favor del cònjuge supervivent o, si s'escau, de qui, sense ser cònjuge, convivia amb el causant en el moment de la mort i resulti beneficiari de la pensió de viduïtat en els termes a què es refereix l'apartat següent.

En cas de nul·litat matrimonial, el dret a la pensió de viduïtat correspon al supervivent a qui se li hagi reconegut el dret a la indemnització a què es refereix l'article 98 del Codi civil, sempre que no hagi contret noves núpcies o hagi constituït una parella de fet en els termes a què es refereix l'apartat següent. L'esmentada pensió s'ha de reconèixer en una quantia proporcional al temps viscut amb el causant, sense perjudici dels límits que puguin resultar per l'aplicació del que preveu el paràgraf anterior en el supòsit de concurrència de diversos beneficiaris.

3. Complerts els requisits d'alta i cotització que estableix l'apartat 1 d'aquest article, té dret així mateix a la pensió de viduïtat qui estigui unit al causant en el moment de la seva mort, formant una parella de fet, i acreditat que els seus ingressos durant l'any natural anterior no van arribar al 50 per cent de la suma dels propis i dels del causant obtinguts en el mateix període. Aquest percentatge és del 25 per cent en el cas d'inexistència de fills comuns amb dret a pensió d'orfanat.

No obstant això, també es reconeix dret a pensió de viduïtat quan els ingressos del supervivent siguin inferiors a 1,5 vegades l'import del salari mínim interprofessional vigent en el moment del fet causant, requisit que s'ha de donar tant en el moment del fet causant de la prestació, com durant el període de la percepció. El límit indicat s'incrementa en 0,5 vegades la quantia del salari mínim interprofessional vigent per cada fill comú, amb dret a la pensió d'orfandat que convisqui amb el supervivent.

Es consideren ingressos els rendiments de treball i de capital així com els de caràcter patrimonial, en els termes en què són computats per al reconeixement dels complements per a mínims de pensions.

Als efectes del que estableix aquest apartat, es considera parella de fet la constituïda, amb anàloga relació d'afectivitat a la conjugal, pels qui, no estant impedits per contreure matrimoni, no tinguin vincle matrimonial amb una altra persona i acreditin, mitjançant el corresponent certificat d'empadronament, una convivència estable i notòria amb caràcter immediat a la mort del causant i amb una durada ininterrompuda no inferior a cinc anys. L'existència de parella de fet s'acredita mitjançant una certificació de la inscripció en algun dels registres específics existents a les comunitats autònomes o ajuntaments del lloc de residència o mitjançant un document públic on consti la constitució de l'esmentada parella. Tant aquesta inscripció com la formalització del corresponent document públic s'han d'haver produït amb una antelació mínima de dos anys respecte a la data de la mort del causant.

A les comunitats autònomes amb dret civil propi, complint-se el requisit de convivència a què es refereix el paràgraf anterior, la consideració de parella de fet i la seva acreditació s'ha de portar a terme d'acord amb el que estableixi la seva legislació específica.

4. En tots els casos a què es refereix el present article, el dret a pensió de viduïtat s'extingeix quan el beneficiari contregui matrimoni o constitueixi una parella de fet en els termes que regula l'apartat anterior, sense perjudici de les excepcions establertes per reglament.»

Quatre. S'incorpora un nou article 174 bis amb la redacció següent:

«Article 174 bis. *Prestació temporal de viduïtat.*

Quan el cònjuge supervivent no pugui accedir al dret a pensió de viduïtat perquè no pot acreditar que el seu matrimoni amb el causant ha tingut una durada d'un any o, alternativament, per la inexistència de fills comuns i reuneixi la resta de requisits que esmenta l'apartat 1 de l'article 174, té dret a una prestació temporal en una quantia igual a la de la pensió de viduïtat que li hauria correspost i amb una durada de dos anys.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 175 queda redactat en els termes següents:

«1. Tenen dret a la pensió d'orfandat, en règim d'igualtat, cadascun dels fills del causant, sigui quina sigui la naturalesa de la seva filiació, sempre que, en morir el causant, siguin menors de divuit anys o estiguin incapacitats per treballar, i que aquell estigüés en alta o en situació assimilada a l'alta. És aplicable, així mateix, a les pensions d'orfandat el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 174 d'aquesta Llei.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 175 queda redactat en els termes següents:

«2. En els casos en què el fill del causant no efectuï un treball lucratiu per compte propi o d'altri o quan, realitzant-lo, els ingressos que obtingui siguin inferiors en còmput anual a la quantia vigent per al salari mínim interprofessional, també en còmput anual, pot ser beneficiari de la pensió d'orfandat, sempre que en la data de la mort del causant, aquell sigui menor de 22 anys, o de 24 si no sobrevisca cap dels dos pares o l'orfe presenta una discapacitat en un grau igual o superior al 33 per cent.

En el cas d'orfandat absoluta, si l'orfe està cursant estudis i compleix els 24 anys durant el curs escolar, la percepció de la pensió d'orfandat s'ha de mantenir fins al primer dia del mes immediatament posterior al d'inici del curs acadèmic següent.»

Set. L'apartat 1 de l'article 177 queda redactat de la manera següent:

«1. En el cas de mort per accident de treball o malaltia professional, el cònjuge supervivent, el supervivent d'una parella de fet en els termes que regula l'apartat 3 de l'article 174 i els orfes tenen dret a una indemnització a un tant alçat, la quantia uniforme de la qual s'ha de determinar en els reglaments generals d'aquesta Llei.

En els casos de separació, divorci o nul·litat és aplicable, si s'escau, el que preveu l'apartat 2 de l'article 174.»

Vuit. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 179 en els termes següents:

1. Se suprimeix el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 179.

2. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat 4 de l'article 179 amb la redacció següent:

«Sense perjudici del que preveu amb caràcter general aquest apartat, el límit establert pot ser excedit en cas de concurrència de diverses pensions d'orfandat amb una pensió de viduïtat quan el percentatge a aplicar a la corresponent base reguladora per al càlcul d'aquesta última sigui del 70 per cent, si bé, en cap cas, la suma de les pensions d'orfandat pot superar el 48 per cent de la base reguladora que correspongui.»

Nou. Se suprimeix la disposició transitòria novena de la Llei 53/1984, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

Article 6. *Assignacions familiars per fill a càrrec.*

El paràgraf segon de la lletra a) de l'article 181 de la Llei general de la seguretat social queda redactat en els termes següents:

«El causant no perd la condició de fill o de menor acollit a càrrec pel mer fet de realitzar un treball lucratiu per compte propi o d'altri sempre que continui vivint amb el beneficiari de la prestació i que els ingressos anuals del causant, en concepte de rendiments del treball, no superin el 100 per cent del salari mínim interprofessional, també en còmput anual.»

Article 7. *Cotització durant la percepció del subsidi per desocupació per a més grans de 52 anys.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 218 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social,

aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«4. Als efectes de determinar la cotització en els supòsits que assenyalen els apartats anteriors, s'ha de prendre com a base de cotització el límit mínim de cotització vigent en cada moment. No obstant això, quan correspongui cotitzar per la contingència de jubilació i el beneficiari sigui més gran de 52 anys, s'ha de prendre com a base de cotització el 125 per cent de l'esmentat límit mínim.»

Article 8. Incapacitat temporal i desocupació.

Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 222 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«1. Quan el treballador estigui en situació d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes i durant aquesta situació s'extingeixi el seu contracte, ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal en una quantia igual a la prestació per desocupació fins que s'extingeixi la situació, moment en què passa a la situació legal de desocupació en el supòsit que l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'apartat 1 de l'article 208 i a percebre, si reuneix els requisits necessaris, la prestació per desocupació contributiva que li correspongui si se n'ha iniciat la percepció en la data d'extinció del contracte de treball, o el subsidi per desocupació. En aquest cas, s'ha de descomptar del període de percepció de la prestació per desocupació, com a ja consumit, el temps que hagi estat en la situació d'incapacitat temporal a partir de la data de l'extinció del contracte de treball.

L'entitat gestora de les prestacions per desocupació ha d'efectuar les cotitzacions a la Seguretat Social d'acord amb el que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 206, assumint en aquest cas l'aportació que correspon al treballador en la seva totalitat per tot el període que es descompti com a consumit, fins i tot quan no s'hagi sol·licitat la prestació per desocupació i sense solució de continuïtat es passi a una situació d'incapacitat permanent o jubilació, o es produeixi la mort del treballador que doni dret a prestacions de mort i supervivència.

Quan el treballador estigui en situació d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals i durant aquesta s'extingeixi el seu contracte de treball, ha de seguir percebent la prestació per incapacitat temporal, en una quantia igual a la que tenia reconeguda, fins que s'extingeixi la situació, moment en què passa, si s'escau, a la situació legal de desocupació en el supòsit que l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'apartat 1 de l'article 208, i a percebre, si reuneix els requisits necessaris, la corresponent prestació per desocupació sense que, en aquest cas, sigui procedent descomptar del període de percepció d'aquesta el temps que hagi estat en situació d'incapacitat temporal després de l'extinció del contracte, o el subsidi per desocupació.»

Article 9. Normes de desplegament i aplicació a règims especials.

Es fa una nova redacció de la disposició addicional vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Disposició addicional vuitena. *Normes de desplegament i aplicació a règims especials.*

1. És aplicable a tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social el que disposen els articles 137, apartats 2 i 3; 138; 140, apartats 1, 2 i 3; 143; 161, apartats 1.b), 2 i 3; 161 bis, apartat 1; 162, apartats 1.1, 2, 3, 4 i 5; 163; 165; 174; 174 bis; 175; 176, apartat 4; 177, apartat 1, segon paràgraf; i 179. També són aplicables les normes sobre les prestacions familiars contingudes en el capítol IX del títol II; les disposicions addicionals setena bis i quarantasetena i les disposicions transitòries quarta, paràgraf primer, cinquena, apartat 1, cinquena bis, sisena bis i setena.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, s'exceptua l'aplicació als règims especials del que preveu l'article 138 a l'últim paràgraf del seu apartat 2, així com el que regula el seu apartat 5.

2. En el règim especial de la mineria del carbó, i per als treballadors per compte d'altri dels règims especials agrari i de treballadors del mar, també és aplicable el que preveu l'article 140, apartat 4, i 162, apartat 1.2.

3. El que preveu l'apartat 2 de l'article 161 bis és aplicable als treballadors per compte d'altri inclosos en els règims especials de la mineria del carbó i de treballadors del mar.

4. El que preveuen els articles 134, 135, 135 bis, 135 ter i 166 i les disposicions transitòries quarta, segon paràgraf, i dissetena és aplicable, si s'escau, als treballadors per compte d'altri dels règims especials. El que preveuen els articles 112 bis i 162.6 també és aplicable als treballadors per compte d'altri dels règims especials amb excepció dels inclosos en els règims especials agrari i d'empleats de llar. Així mateix, el que disposen els articles 134, 135, 135 bis, 135 ter i 166 és aplicable als treballadors per compte propi inclosos en els règims especials de treballadors del mar, agrari i de treballadors autònoms, en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

5. El que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 139 és aplicable a tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social. Als efectes de determinar l'import mínim de la pensió i del càlcul del complement a què es refereixen, respectivament, els dits apartats s'ha de prendre en consideració com a base mínima de cotització la vigent en cada moment en el règim general, sigui quin sigui el règim d'acord amb les normes del qual es reconeguin les pensions d'incapacitat permanent total i de gran invalidesa.»

Disposició addicional primera. Import mínim per a les pensions d'incapacitat permanent total.

En el quadre de quanties mínimes anuals de les pensions de modalitat contributiva que reculli la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, s'han d'establir imports mínims per a les pensions d'incapacitat permanent total en els casos a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 139 per a beneficiaris que tinguin una edat inferior a 60 anys.

Disposició addicional segona. Coeficients reductors de l'edat de jubilació.

S'incorpora una nova disposició addicional en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quaranta-cinquena. *Coefficients reductors de l'edat de jubilació.*

Als efectes del que preveu el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 161 bis, s'ha d'establir per reglament el procediment general que s'ha d'observar per rebaixar l'edat de jubilació, en el qual s'ha de preveure la realització prèvia d'estudis sobre sinistralitat en el sector, penositat, perillositat i toxicitat de les condicions del treball, la seva incidència en els processos d'incapacitat laboral que genera en els treballadors i els requeriments físics exigits per al desenvolupament de l'activitat.

L'establiment de coeficients reductors de l'edat de jubilació, que només és procedent quan no sigui possible la modificació de les condicions de treball, comporta els ajustos necessaris en la cotització per garantir l'equilibri financer.»

Disposició addicional tercera. *Pensió de viduitat en casos especials.*

Amb caràcter excepcional, es reconeix dret a la pensió de viduitat quan, havent-se produït el fet causant amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, concorrin les circumstàncies següents:

a) Que en el moment de la mort del causant, reunint aquest els requisits d'alta i cotització a què es refereix l'apartat 1 de l'article 174 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, no s'hagi pogut causar dret a pensió de viduitat.

b) Que el beneficiari hagi mantingut convivència ininterrompuda, com a parella de fet en els termes establerts en el primer incís, paràgraf quart, article 174.3 de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa l'article 5 d'aquesta Llei, amb el causant, durant, almenys, els sis anys anteriors a la mort d'aquest.

c) Que el causant i el beneficiari hagin tingut fills comuns.

d) Que el beneficiari no tingui reconegut dret a pensió contributiva de la Seguretat Social.

e) Per accedir a la pensió que regula la present disposició, la corresponent sol·licitud s'ha de presentar en el termini improrrogable dels dotze mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei. La pensió reconeguda té efectes econòmics des del primer dia de 2007, sempre que es compleixin tots els requisits que preveu aquesta disposició.

Disposició addicional quarta. *Millora de les pensions de jubilació anticipada causades amb anterioritat a l'1 de gener de 2002.*

1. Els treballadors que, amb anterioritat a l'1 de gener de 2002, hagin causat dret a pensió de jubilació anticipada a l'empara del que preveu la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei general de la Seguretat Social o de les normes concordants dels règims especials que integren el sistema de la Seguretat Social, quan l'edat que en cada cas s'hagi tingut en compte per a l'aplicació dels corresponents coeficients reductors hagi estat compresa entre els seixanta i els seixanta-quatre anys, tots dos inclusivament, tenen dret a una millora de la seva pensió, amb efectes des de l'1 de gener de 2007, sempre que de la documentació que consta a l'Administració de la Seguretat Social es dedueixi que reuneixen els requisits següents:

a) Que s'acrediten, almenys, trenta-cinc anys de cotització.

b) Que l'extinció del contracte de treball del qual hagi derivat l'accés a la jubilació anticipada s'hagi produït

per causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, compresa entre els supòsits que recull l'article 208.1.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

2. La millora de la pensió consisteix en un increment del seu import íntegre mensual, variable segons l'edat del treballador tinguda en compte per a la determinació del coeficient reductor del percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió, d'acord amb els trams següents:

Seixanta anys, 63 euros mensuals.

Seixanta-un anys, 54 euros mensuals.

Seixanta-dos anys, 45 euros mensuals.

Seixanta-tres anys, 36 euros mensuals.

Seixanta-quatre anys, 18 euros mensuals.

3. L'import corresponent, que s'ha d'abonar en catorze pagues, es reconeix com a variació de la quantia de la pensió de jubilació i s'hi ha d'integrar a tots els efectes, inclosa l'aplicació del límit al que es refereix l'article 47 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i sense perjudici, si s'escau, de l'absorció del complement per mínims que s'estigués percebent. Quan es tracti de pensions reconegudes a l'empara de normes internacionals, per fixar l'import de l'increment mensual són aplicables les regles que estableixen les esmentades normes sobre determinació i càlcul de la quantia de les pensions.

4. L'entitat gestora ha de reconèixer d'ofici o a instància de part el dret a la millora que regula la present disposició en el termini de tres mesos comptats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, d'acord amb la informació continguda a la base de dades de prestacions de la Seguretat Social i en el fitxer general d'afiliació, que han d'acreditar, respectivament, els anys de cotització complerts i el caràcter involuntari del cessament en el treball.

Disposició addicional cinquena. *Prestacions d'orfandat.*

1. En els casos d'orfandat les prestacions que han de percebre els orfes s'atorguen en règim d'igualtat sigui quina sigui la seva filiació, en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

2. El Govern, en els pròxims exercicis econòmics, ha d'adoptar les mesures necessàries perquè la quantia mínima de la pensió d'orfandat arribi, almenys, al 33 per cent de la quantia de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició addicional sisena. *Protecció de treballadors exposats a malalties de caràcter professional.*

El Govern ha de modificar, en el termini d'un any, la normativa que regula la protecció dels treballadors, afectats per les mateixes activitats professionals, en els diferents règims de la Seguretat Social, tendint a l'homogeneïtzació del nivell de protecció dispensat.

Així mateix, s'han d'establir reduccions en la cotització a la Seguretat Social, corresponent als treballadors afectats per malalties professionals en un grau que no doni origen a prestació econòmica, que siguin destinats a llocs de treball alternatius i compatibles amb el seu estat de salut, amb l'objectiu d'interrompre la desfavorable evolució de la seva malaltia.

Disposició addicional setena. *Aplicació dels mecanismes de jubilació anticipada i parcial en l'àmbit dels empleats públics.*

En el termini d'un any, el Govern ha de presentar un estudi sobre la normativa reguladora de la jubilació anticipada i parcial dels empleats públics, així com del personal de les Forces Armades i al servei de l'Administració de

justícia, que abordi l'aplicació de la normativa reguladora d'aquestes modalitats de jubilació, les condicions en què aquesta aplicació no generi problemes de sostenibilitat als sistemes de protecció social i l'homogeneïtzació, en termes equiparables, dels diferents règims.

L'estudi ha de preveure la realitat específica dels diferents col·lectius afectats, inclosa la del personal al qual li és aplicable la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut, prenent en consideració les singularitats que l'envolten, des d'una perspectiva d'acord amb les prioritats i garanties que assenyalava el paràgraf anterior.

Disposició addicional vuitena. *Prolongació de la vida activa en el règim de classes passives de l'Estat.*

A fi que als funcionaris públics els sigui plenament aplicable el que estableix l'apartat 2 de l'article 163 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en la redacció que en fa l'apartat quatre de l'article 3 d'aquesta Llei, així com els preceptes anàlegs respecte al règim de classes passives de l'Estat, i tot això amb la seva mateixa vigència, el Govern ha de remetre a les Corts Generals un projecte de llei que desplegui els termes de la prolongació de la permanència en el servei actiu a què es refereix l'article 67.3 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'estatut bàsic de l'empleat públic.

Disposició addicional novena. *Assimilació de les persones que judicialment hagin estat declarades incapaces.*

Als efectes de l'aplicació de la Llei general de la Seguretat Social, s'entén que estan afectades per una discapacitat en un grau igual o superior al 65 per cent les persones que judicialment hagin estat declarades incapaces.

Disposició addicional desena. *Auxili per defunció.*

L'auxili per defunció s'ha d'incrementar en un 50 per cent en els pròxims 5 anys, a raó d'un 10 per cent anual. A partir d'aquest moment, en cada exercici, s'ha d'actualitzar l'auxili per defunció d'acord amb l'índex de preus al consum.

Disposició addicional onzena. *Suport a les famílies de les persones amb discapacitat.*

El Govern ha de presentar al Congrés dels Diputats, en el termini d'un any, un estudi que analitzi globalment les diferents possibilitats per a les famílies de les persones en situació de discapacitat (patrimoni protegit, previsió social complementària, conveni especial amb l'Administració de la Seguretat Social i beneficis fiscals) a fi de garantir una renda suficient per a les persones discapacitades que, per la naturalesa o gravetat de les seves afeccions, no puguin realitzar al llarg de la seva vida una activitat professional i estiguin desproveïdes de suport familiar.

Disposició addicional dotzena. *Millora de les rendes de les famílies amb menys ingressos.*

Al seu torn, durant els pròxims exercicis pressupostaris, la millora de les deduccions en l'impost sobre la renda de les persones físiques, de les prestacions econòmiques del nivell contributiu de la Seguretat Social i de les prestacions del nivell no contributiu, han de garantir un reforç de les polítiques de suport a les famílies.

Disposició addicional tretzena. *Consideració de la família nombrosa.*

S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, amb la redacció següent:

«El pare o la mare amb dos fills, quan hagi mort l'altre progenitor.»

Disposició addicional catorzena. *Còmput, pel sistema de la Seguretat Social, de períodes cotitzats a les mutualitats de les administracions públiques de Navarra.*

1. Als efectes de les pensions d'incapacitat permanent, jubilació i mort i supervivència del sistema de la Seguretat Social, en qualsevol dels seus règims, es computen els períodes cotitzats pels treballadors a alguna de les mutualitats de les administracions públiques de Navarra, sempre que aquests períodes no se superposin a d'altres cotitzats en l'esmentat sistema, tant per acreditar els períodes de carència exigits en cada cas per a l'adquisició del dret a pensió, com per determinar, si s'escau, el percentatge per anys de cotització per al càlcul d'aquesta. Quan per al càlcul de la base reguladora de la pensió corresponent s'hagin de tenir en compte períodes que siguin objecte d'aquest còmput, la determinació de les bases de cotització per considerar s'ha de portar a terme, partint de les retribucions reals dels treballadors en aquests períodes, aplicant les normes de cotització vigents en cada moment en l'àmbit del règim general de la Seguretat Social.

No obstant el que assenyalava el paràgraf anterior, no es computen en cap cas els períodes cotitzats a les esmentades mutualitats quan per aquests, acumulats si s'escau a altres, s'hagi reconegut dret a pensió en les mutualitats.

2. El que estableix la present disposició és aplicable amb caràcter retroactiu, i són revisables, a instància de part, els expedients que en el seu moment van ser resolts per la corresponent entitat gestora de la Seguretat Social, si bé els efectes econòmics de les revisions només es produeixen a partir del primer dia del mes següent al de la data de la sol·licitud corresponent.

3. El còmput que regulen els paràgrafs anteriors es realitza en tant que la Comunitat Foral de Navarra procedeixi en el mateix sentit en relació amb els períodes de cotització acreditats en el sistema de la Seguretat Social, en aplicació del que preveuen en aquest aspecte, a partir de la Llei foral 13/1993, de 30 de desembre, les successives lleis forals de pressupostos generals de Navarra i l'article 30 de la Llei foral 10/2003, de 5 de març, sobre règim transitori dels drets passius del personal funcionari de les mutualitats de les administracions públiques de Navarra.

La present disposició no és aplicable en relació amb el règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, el règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades i el règim especial de la Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia.

Disposició addicional quinzena. *Relació laboral i de Seguretat Social dels artistes en espectacles públics.*

El Govern ha de procedir, en el termini d'un any, a l'actualització de les normes que regulen la relació laboral de caràcter especial dels artistes en espectacles públics i del règim de Seguretat Social que els és aplicable, a fi de facilitar la generació de carreres de cotització amb la menor intermitència possible i d'adequar les normes esmentades a les noves modalitats de prestació de serveis.

Disposició addicional setzena. *Règim especial de treballadors del mar.*

Es modifica l'apartat b) de l'article 2 del text refós de les lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, aprovat pel Decret 2864/1974, de 30 d'agost, que queda redactat en els termes següents:

«b) Treballadors per compte propi o autònoms que realitzin de forma habitual, personal i directa alguna de les activitats que s'enumeren a continuació, sempre que constitueixi el seu mitjà fonamental de vida i concorrin les altres circumstàncies que es determinin per reglament respecte a cadascuna de les activitats esmentades:

1r Els armadors de petites embarcacions que hi treballin a bord.

2n Els que es dediquin a l'extracció de productes del mar.

3r Els xarxaires que no realitzin les seves feines per compte d'una empresa pesquera determinada.

Es presumeix que les activitats anteriors constitueixen el seu mitjà fonamental de vida, als efectes de la inclusió en aquest règim especial, sempre que se n'obtinguin ingressos per atendre les seves pròpies necessitats o, si s'escau, les de la unitat familiar, encara que amb caràcter ocasional o permanent realitzin altres treballs no específicament marítimo-pesquers determinants o no de la seva inclusió en qualsevol altre dels règims del sistema de la Seguretat Social.»

Disposició addicional dissetena. *Règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.*

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2000, de 23 de juny:

U. L'apartat 2 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan la situació d'incapacitat temporal s'extingeixi pel transcurs del termini màxim establert, s'ha de procedir a examinar-la en els termes i terminis que estableix el règim general de la Seguretat Social a l'objecte de la corresponent qualificació de l'estat del funcionari com a incapacitat amb caràcter permanent per a les funcions pròpies del seu cos o escala i declaració de jubilació per incapacitat permanent per al servei. En els casos que, continuant la necessitat de tractament mèdic per l'expectativa de recuperació o la millora de l'estat del funcionari amb vista a reincorporar-se al servei, la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar la qualificació, i així ho hagi dictaminat en un informe raonat sobre la capacitat o incapacitat del funcionari l'equip de valoració d'incapacitats de la Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social de la província en què tingui el seu domicili aquell, o la unitat de valoració que sigui procedent d'acord amb el cos o escala del funcionari, la qualificació esmentada es pot endarrerir el període necessari, que en cap cas pot excedir els vint-i-quatre mesos següents des de la data en què s'hagi iniciat la situació d'incapacitat temporal.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 21 queda redactat en els termes següents:

«3. El dret al subsidi econòmic per incapacitat temporal, sigui quina sigui la situació que hi hagi donat lloc, s'entén, en tot cas, extingit pel transcurs del termini màxim de vint-i-quatre mesos des de l'inici de la situació d'incapacitat temporal.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 2 a l'article 22, i el seu únic paràgraf passa a ser l'apartat 1, en els termes següents:

«2. En les situacions a què es refereix aquest article, els drets econòmics, en tota la durada de la llicència, són els establerts a l'article 21 precedent amb la particularitat que la prestació econòmica equivalent al subsidi per incapacitat temporal consisteix en un subsidi a càrrec de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat en una quantia igual al 100 per cent de les retribucions complementàries meritedes en el primer mes de llicència.»

Disposició addicional divuitena. *Avaluació periòdica del sistema de pensions de la Seguretat Social.*

El Ministeri de Treball i Afers Socials ha d'emetre, abans del 30 d'abril de cada any, un informe sobre avaluació i estratègia del sistema de pensions que s'ha de remetre a les Corts Generals. La Intervenció General de la Seguretat Social ha de documentar, en termes provisionals, l'execució pressupostària de l'exercici precedent, en un informe que ha d'acompanyar l'elaborat pel ministeri assenyalat.

Disposició addicional dinovena. *Procediment de revisió d'altres en casos d'incapacitat temporal.*

Per reglament l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i a instància de l'interessat, ha de regular el procediment administratiu de revisió de les altes que expedixin les entitats col·laboradores en els processos d'incapacitat temporal.

Disposició addicional vintena. *Incentius per la prolongació de l'activitat.*

A partir de la data del compliment dels 65 anys d'edat i de l'acreditació de 35 anys de cotització a la Seguretat Social, els treballadors els empresaris dels quals siguin beneficiaris de les bonificacions que regula l'article 4.1 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, i que continuïn en el seu lloc de treball, únicament han de cotitzar l'aportació corresponent per la cotització a la incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

Disposició addicional vint-i-unena. *Protecció social dels investigadors.*

Abans del 31 de desembre de 2007, la Secretaria d'Estat d'Universitats i Recerca i la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social han de realitzar una avaluació conjunta de l'aplicació del Reial decret 63/2006, de 27 de gener, pel que fa a la incorporació al règim de protecció social del personal becari, i han d'adoptar les mesures necessàries per garantir aquesta incorporació als sectors del col·lectiu en què s'hagin manifestat més dificultats, com ara els becaris a l'estranger i els titulars de beques associats a projectes de recerca i beques de tipus «tecnològic», entre d'altres.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Edat de jubilació del col·lectiu de bombers.*

El Govern ha de presentar a la Comissió no permanent de seguiment i avaluació dels acords del Pacte de Toledo del Congrés dels Diputats, prèvia anàlisi de la Comissió de Seguiment de l'Acord de mesures en matèria de Seguretat Social, un informe sobre les mesures que s'han d'adoptar per donar compliment a les iniciatives parlamentàries aprovades per la cambra, en relació amb la reducció de l'edat d'accés a la pensió de jubilació per part del col·lectiu dels bombers.

Disposició addicional vint-i-tresena. *Protecció social dels capellans, religiosos i religioses de l'Església catòlica secularitzats.*

El Govern ha de presentar al Congrés dels Diputats, dins dels tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un informe sobre mesures que s'han d'adoptar en relació amb els capellans, religiosos i religioses de l'Església catòlica secularitzats que possibiliti la millora dels mecanismes de finançament de l'increment de la pensió de jubilació, reconegut a l'empara de la disposició addicional desena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Millora de les pensions de menys quantia, a favor de les unitats familiars unipersonals.*

Els perceptors de pensions contributives del sistema de la Seguretat Social per les contingències de jubilació, incapacitat permanent i viduïtat, que formin una unitat econòmica unipersonal, i que hagin de fer front amb la seva pensió al manteniment d'una llar, han d'experimentar durant els pròxims quatre anys pujades addicionals del seu complement per a mínims, que els permetin arribar en aquest període als nivells de renda mínims necessaris per al sosteniment de la seva llar. En l'adopció d'aquesta mesura s'han de tenir en compte els ingressos de què disposi el pensionista, així com el patrimoni, exclòs el seu habitatge habitual.

El finançament del complement a mínims s'ha de realitzar amb càrrec a l'aportació dels pressupostos generals de l'Estat a la Seguretat Social.

Disposició addicional vint-i-cinquena. *Reforma integral de la pensió de viduïtat.*

El Govern, seguint les recomanacions del Pacte de Toledo, ha d'elaborar un estudi que abordi la reforma integral de la pensió de viduïtat.

Disposició addicional vint-i-sisena. *Treballadors d'agències de duanes afectats per la incorporació d'Espanya al Mercat Únic Europeu.*

Els treballadors d'agències de duanes que, afectats per l'entrada en vigor del règim de Mercat Únic Europeu, es van veure privats dels seus llocs de treball, es poden incorporar a un conveni especial amb la Seguretat Social, amb l'objecte de tenir garantit que en arribar a l'edat oficial de jubilació de 65 anys tinguin dret a una pensió equivalent a la que haurien percebut si haguessin continuat en actiu.

Disposició addicional vint-i-setena. *Revaloració de prestacions familiars no contributives.*

A les prestacions familiars en la modalitat no contributiva previstes a la Llei general de Seguretat Social els és aplicable el criteri de revaloració que estableix l'article 48 de la Llei esmentada.

Disposició addicional vint-i-vuitena. *Complement per a habitatge.*

El Govern ha d'establir un complement per a habitatge, aplicable a les pensions no contributives de pensionistes que visquin sols i que, perquè estan mancats d'habitatge habitual propi, hagin de pagar en règim de lloguer la seva residència habitual, en els termes que estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat i siguin desplegats per reglament. Aquests complements han d'arribar, en el termini de cinc anys, a la quantia necessària per permetre que els dits pensionistes arribin en renda disponible a una situació equivalent a la que resulta per l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició addicional vint-i-novena. *Contractes de treball a temps parcial i contracte de relleu.*

U. Es modifica la redacció de l'apartat 6 de l'article 12 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i s'inclou a l'esmentat article un nou apartat 7, tot això amb la redacció següent:

«6. Perquè el treballador pugui accedir a la jubilació parcial, en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 166 de la Llei general de la Seguretat Social i altres disposicions concordants, ha d'acordar amb la seva empresa una reducció de jornada i de salari d'entre un mínim d'un 25 per cent i un màxim del 75, d'acord amb l'esmentat article 166, i l'empresa ha de concertar simultàniament un contracte de relleu, d'acord amb el que estableix l'apartat següent, per tal de substituir la jornada de treball que deixa vacant el treballador que es jubila parcialment. També es pot concertar el contracte de relleu per substituir els treballadors que es jubilin parcialment després d'haver complert seixanta-cinc anys.

La reducció de jornada i de salari pot arribar al 85 per cent quan el contracte de relleu es concerta a jornada completa i amb durada indefinida, sempre que el treballador compleixi els requisits que estableix l'article 166.2.c) de la Llei general de la Seguretat Social.

L'execució d'aquest contracte de treball a temps parcial i la seva retribució han de ser compatibles amb la pensió que la Seguretat Social reconegui al treballador en concepte de jubilació parcial.

La relació laboral s'extingeix en produir-se la jubilació total del treballador.

7. El contracte de relleu s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) S'ha d'establir amb un treballador en situació de desocupació o que tingui concertat amb l'empresa un contracte de durada determinada.

b) Excepte en el cas que preveu el paràgraf segon de l'apartat 6, la durada del contracte de relleu que se celebri com a conseqüència d'una jubilació parcial ha de ser indefinida o, com a mínim, igual al temps que falti al treballador substituït per arribar a l'edat de seixanta-cinc anys. Si, en complir aquesta edat, el treballador jubilat parcialment continua a l'empresa, el contracte de relleu que s'hagi formalitzat per una durada determinada es pot pror-

rogar mitjançant acord de les parts per períodes anuals, i extingir-se, en tot cas, en finalitzar el període corresponent a l'any en què es produeixi la jubilació total del treballador rellevat.

En el cas del treballador jubilat parcialment després d'haver complert seixanta-cinc anys, la durada del contracte de relleu que pot establir l'empresa per substituir la part de jornada que aquest deixa vacant pot ser indefinida o anual. En aquest segon cas, el contracte es prorroga automàticament per períodes anuals, i s'extingeix de la forma que assenyalava el paràgraf anterior.

c) Excepte en el cas que preveu el paràgraf segon de l'apartat 6, el contracte de relleu es pot establir a jornada completa o a temps parcial. En tot cas, la durada de la jornada ha de ser, com a mínim, igual a la reducció de jornada acordada pel treballador substituït. L'horari de treball del treballador rellevista pot completar el del treballador substituït o ser simultani.

d) El lloc de treball del treballador rellevista pot ser el mateix del treballador substituït o un de similar, entenent per tal el desenvolupament de tasques corresponents al mateix grup professional o categoria equivalent.

En els casos en què, a causa dels requeriments específics de la feina realitzada pel jubilat parcial, el lloc de treball que hagi d'ocupar el rellevista no pugui ser el mateix o un de similar que el del jubilat parcial, hi ha d'haver una correspondència entre les bases de cotització de tots dos, en els termes que preveu l'article 166.2.e) de la Llei general de la Seguretat Social.

Per reglament s'han de desplegar els requeriments específics de la feina si es considera que el lloc de treball del treballador rellevista no pot ser el mateix o un de similar al que desenvolupava el jubilat parcial.

e) En la negociació col·lectiva es poden establir mesures per impulsar la formalització de contractes de relleu.»

Dos. S'inclou una nova disposició transitòria dotzena a la Llei de l'Estatut dels treballadors, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dotzena. *Règim transitori del contracte a temps parcial per jubilació parcial i del contracte de relleu.*

El nou règim legal del contracte a temps parcial per jubilació parcial i del contracte de relleu que estableixen els apartats 6 i 7 de l'article 12 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, en la redacció que en fa la Llei de mesures en matèria de Seguretat Social, s'aplica gradualment d'acord amb el que preveu la disposició transitòria dissetena de la Llei general de la Seguretat Social.»

Disposició addicional trentena. *Víctimes de violència de gènere.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 1, de la disposició addicional primera de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

«1. Qui sigui condemnat, per sentència ferma, per la comissió d'un delictes dolós d'homicidi en qualsevol de les seves formes o de lesions, perd la condició de beneficiari de la pensió de viduïtat que li correspongui dins del sistema públic de pensions quan la víctima d'aquests delictes sigui la causant

de la pensió, llevat que, si s'escau, hi hagi reconciliació entre ells.

En aquests casos, la pensió de viduïtat que s'hauria hagut de reconèixer incrementa les pensions d'orfandat, si n'hi ha, sempre que l'increment estigui establert en la legislació reguladora del règim de Seguretat Social de què es tracti.»

Disposició addicional trenta-unena. *Dispositius d'alerta en aparcaments i garatges.*

Les administracions públiques competents han de desplegar per reglament l'obligació d'incorporar als accessos als aparcaments i garatges dispositius que alertin el conductor de la presència de vianants a prop de l'entrada i la sortida a la via pública dels esmentats establiments.

Disposició transitòria primera. *Drets transitoris derivats de la legislació precedent, sobre la prolongació d'efectes econòmics de la situació d'incapacitat temporal en el règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.*

Els funcionaris inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat que, en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei, hagin superat el mes vint-i-unè posterior a l'inici de la situació d'incapacitat temporal, poden seguir percebent el subsidi d'incapacitat temporal, amb càrrec a la Mutualitat de Funcionaris Civils de l'Estat, fins al mes vint-i-setè o trentè, tots dos inclusivament, segons correspongui, i els són aplicables, siguin els articles 20 i 21 del text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels Funcionaris Civils de l'Estat, en la redacció que en fa la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007, sigui la disposició transitòria sisena de l'esmentada Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició transitòria segona. *Aplicació de coeficients reductors de l'edat de jubilació.*

El que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 1 de l'article 161 bis de la Llei general de la Seguretat Social no s'aplica als treballadors inclosos en els diferents règims especials que, en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, tinguin reconeguts coeficients reductors de l'edat de jubilació, i els són aplicables les regles que estableix la normativa anterior.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

Aquesta Llei té el caràcter de legislació bàsica en matèria de Seguretat Social, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.17a de la Constitució.

Disposició final segona. *Disposicions d'aplicació i desplegament.*

S'autoritza el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Eficàcia en l'aplicació de les modificacions legals.*

1. Les modificacions en el règim jurídic de les prestacions del sistema de la Seguretat Social introduïdes per mitjà d'aquesta Llei són aplicables únicament en relació amb els fets causants produïts a partir de la seva entrada

en vigor, excepte en els casos a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 4 de l'article 179 i la disposició transitòria setzena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

2. Als efectes de l'aplicació del requisit a què es refereix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 161 bis i el paràgraf tercer de la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, es considera, en tot cas, que les jubilacions anticipades causades entre l'1 de gener de 2004 i la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei motivades per cessaments en la relació laboral produïts en virtut d'expedients de regulació d'ocupació tenen caràcter involuntari.

Les resolucions denegatòries de les pensions de jubilació anticipada, així com les quanties de les pensions ja reconegudes s'han de revisar a instància dels interessats.

3. El que estableix l'apartat 2 de l'article 22 del text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2000, de 23 de juny, en la redacció que resulta de la disposició addicional dissetena d'aquesta Llei, retrotreu els seus efectes a la data d'entrada en vigor de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.

Disposició final quarta. *Asumpció de competències en matèria d'incapacitat temporal.*

La Secretaria d'Estat de la Seguretat Social, a proposta de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i mitjançant resolució publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat», ha de determinar la data a partir de la qual han d'assumir les funcions atribuïdes a l'article 128.1.a) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social els òrgans als quals es refereix.

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.*

Es modifica la lletra e) de l'apartat 1 de l'article 87 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que queda redactat de la manera següent:

«e) Quan accedeixin a la condició de diputat o senador de les Corts Generals o membres de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes si perceben retribucions periòdiques per la realització de la funció. Aquells que perdin la condició per dissolució de les cambres corresponents o per terminació del mandat es poden mantenir en la situació de serveis especials fins que es tornin a constituir.»

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 del mes següent al de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat de la disposició addicional quarta, que ho fa l'endemà de l'esmentada publicació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 4 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

20912 *ORDRE PRE/3531/2007, de 29 de novembre, per la qual s'introdueixen modificacions en el Reglament de la circulació aèria aprovat pel Reial decret 57/2002, de 18 de gener, relatives a les regles de vol visual nocturn i a les comunicacions.* («BOE» 291, de 5-12-2007.)

El Reglament de la circulació aèria, aprovat pel Reial decret 57/2002, de 18 de gener, en desplegament de la Llei 48/1960, de 21 de juny, sobre navegació aèria, ha estat objecte de diverses modificacions derivades dels canvis introduïts per l'Organització d'Aviació Civil Internacional (OACI) en els annexos i documents al Conveni de Chicago i la necessitat d'adaptar les operacions de vol a les innovacions tècniques produïdes en matèria d'aeronavegació.

La disposició final primera, «Modificacions de caràcter tècnic», del Reial decret esmentat, faculta la ministra de Foment i el ministre de Defensa per introduir, amb subjecció al que disposa l'Ordre de la Presidència de Govern de 8 de novembre de 1979, per la qual es crea la Comissió Interministerial prevista a l'article 6 del Reial decret Llei 12/1978, de 27 d'abril, sobre fixació i delimitació de facultats entre els ministeris de Defensa i de Foment en matèria d'aviació, totes les modificacions de caràcter tècnic que siguin necessàries per a l'adaptació de les operacions de vol a les innovacions tècniques que es produeixin i especialment al que disposa la normativa que contenen els annexos OACI i els tractats i convenis internacionals de què Espanya sigui part.

Fins ara, el tractament rebut pels vols VFR (regles de vol visual) nocturns en el Reglament de la circulació aèria quedava recollit per unes regles específiques denominades «VFRN» (VFR nocturnes), regles que no prevenien l'annex 2 d'OACI (regles de l'aire) ni l'annex 11 d'OACI (serveis de trànsit aeri), ni cap altre país del nostre entorn. Segons recullen els esmentats annexos d'OACI, aquest tipus de vols s'han de considerar vols sota regles visuals subjectes a les condicions que prescriu l'autoritat ATS competent. Per això, és necessari modificar el Reglament de circulació aèria per a la seva harmonització respecte de l'annex 2 i de l'annex 11 d'OACI, en relació amb els vols sota regles visuals; en particular, els vols VFR entre la posta i la sortida del sol o qualsevol període comprès entre la posta i la sortida de sol.

Així mateix, és necessari incorporar a l'ordenament jurídic espanyol l'esmena núm. 43 a l'annex 11 d'OACI; necessitat igualment derivada del Reglament (CE) núm. 2096/2005 de la Comissió, de 20 de desembre de 2005, pel qual s'estableixen requisits comuns per a la prestació de serveis de navegació aèria, que assenyalen com a requisit específic l'annex 11 d'OACI, esmena 43. En concret, per tal de compatibilitzar les disposicions d'OACI que recull l'esmentada esmena relatives al temps mínim necessari de conservació de les gravacions de dades i comunicacions de control de trànsit aeri, amb el termini de 30 dies per a la notificació dels successos de notificació obligatòria que recull el Reial decret 1334/2005, de 14 de novembre, pel qual s'estableix el sistema de notificació obligatòria de successos en l'aviació civil, cal fixar l'esmentat termini de conservació en 45 dies.

Finalment, com a aspectes rellevants de la tramitació es poden esmentar, juntament amb el tràmit d'audiència a les entitats i les associacions representatives d'interessos econòmics, professionals i corporatius directament afectats pel contingut de la norma, l'informe favorable de la Comissió Interministerial entre Defensa i Foment (CIDEFO), de conformitat amb el que disposa el Reial decret Llei 12/1978, de 27 d'abril, sobre fixació i delimitació